

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA (PLC) - Curs 2017/18

Novel·la: ECHENOZ, Jean. *Llampecs*. Raig Verd, 2016.

UVic-PLC - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 1 – 3r d'ESO – Modalitat A – Escriu un final alternatiu a la novel·la

L'estudiantat ha d'escriure el relat segons les premisses: utilitzar aquesta plantilla, amb lletra Calibri 11, interlineat senzill o simple i un màxim de 500 paraules (Només pot ocupar aquesta pàgina).

ESCRIURE el que es demana a continuació:

Pseudònim: P.S. Messegué

Centre de secundària i localitat: Institut El Cairat (Esparreguera)

Nom del professorat: Marisa Salgado Vallvey

Data: 12/01/2018

Escriu el relat:

Cada segon que passava en Gregor es deteriorava més i més ràpid. Feia temps que havia perdut el seu llustre tan particular, ara vestia amb parracs i el seu bigoti ja no estava perfectament tallat com era habitual.

Havien transcorregut molts anys des que va enviar els fragments del seu nou projecte als sis governs. Ençà aquell dia en Gregor no havia treballat en cap invent innovador i revolucionari i això implicava que els únics diners que tenia eren dels préstecs que li anaven donant.

Durant els tres primers anys, la seva major distracció havia sigut les visites de l'Ethel qui, tot i la deixadesa d'aquest, el continuava mirant amb els mateixos ulls nostàlgics i plens de desig del primer dia. Cert era que l'Ethel era l'ésser que l'havia fet sentir d'una forma similar a com ho feia el seu estimat colom. Però en Gregor se'n va cansar ben ràpid i va intercanviar els passeigs amb l'esposa del seu millor amic Norman Axelrod, per les visites diàries als ocells del Bryant Park. Durant set anys, el Gregor no va fer altra cosa que alimentar i guarir a un munt d'aus de tot tipus.

Una matinada qualsevol, després de la seva rutinària visita al Bryant Park va començar a sentir un agut mal al pit i una sèrie de nàusees. Estava assegut a la butaca de l'habitació d'hotel quan va patir un infart miocardiàc. En Gregor va agafar un petit rellotge de butxaca que sempre portava amb ell (no era un amant de les joies, en realitat les detestava), però aquell rellotge sempre el portava a sobre. Potser hi havia un perquè, potser un per qui, però el cas és que, segons abans de perdre la consciència per complet, el va esclafar i va fer que les agulles d'aquest es detinguessin.

Mai va arribar a saber a quina hora va néixer, ni tan sols el dia, però el que tenia clar era que tothom sabia el segon exacte en què va morir.